

LEGES

ACADEMIAE VITEMBERGENSIS
DE STVDIS ET MORIBVS STVDIOSORVM.

I.

Pχνν απόιτων, νού τέλος πόλει θεού, inquit Graecus Pater. Hoc subinde cogitent Academicī nostri, et rerum agendarum principium, ac finem, DEVN faciant. Nec modo sacra publica assidue, & deuote obeant, sed et ubique DEVN pura, ac religiosa mente colant, uereantur, et innocentes ipsi allegent preces, ut adesse probis conatibus, et studia eorum feliciter uelit prosperare. Cumque sobrietas reuera custos pietatis sit, antistita sapientiae, alumna doctrinae, idcirco sobrie, casteque se gerant, atque in omni uita innocentiam, et sanctitatem profiteantur.

II.

Magistratus, ac Praeceptores suos ea, qua par est, obseruantia, honoreque prosequantur, iisque sine murmure, sine contumacia morem gerant, memores, eos parentum haberi instar, immo supra ipsos parentes fere esse, ut Alexander existimabat.

conuictis abstinentes. Ut enim ordine inferiores sint, tamen resp. is carere non potest. Quid quod nihil durius sit, quam hospiti suo malam gratiam referre.

IV.

Ipsi quoque amice, placideque uiuant, et uelut concinant inter se, tanquam unius corporis membra. Neque enim bruta animalia in sui generis bestias ferocire uidemus.

V.

Simul atque quis uenerit in Academiam, nomen suum apud Rectorem, in album Studiosorum inscribendum, profiteatur, inque leges Academicas, nisi minor XVII. annis fuerit, ius ret. Qui non fecerit, ei conuictus denegabitur, et habitatio (neque enim cuiquam eorum siet copia, nisi iusto documento probaverit, se in Studiosorum numerum rite cooptatum es- se) qui, si de eo constiterit, Magistrati oppidano, tanquam illegitimus ciuis, addicetur.

VI.

Vocatus ad Magistratum qui comparere noluerit, uel alligatus arresto iniussu Rectoris discesserit, aut alio quouis modo ipsi restiterit, eiusus auctoritatem detrectarit, siue etiam perirurum fecerit, infamis esto.

VII.

Si quid agendum apud Magistratum, uel totius corporis Academicī, uel plurium nomine, id paucis delegetur. Nam, facto agmine, ad Rectorem accedere uetitum esto.

VIII.

Nullus, cuiuscunque fuerit conditionis, in iudicio coram Rectore, et Senatu Academicō, gladio cinctus, compareat. Qui, a ministro publico monitus, gladium ad fores deponere recusauerit, non admissus contumaciae poenam luet.

IX.

Boatus illi, clamoresque Stentorei, tam in plateis, et uiciis, quam in aedibus, atque nocturnae grassationes, nec non lasciuiae spurcaeque cantilena, siue in aliis iam Academis condemnatae sint, siue ulla ratione castas laedant aures, tenerasque offendant mentes, prorsus interdictae sunt. In eo criminē qui deprimens fuerit, carcere poenam luat, uel, pro re nata, relegetur.

X.

Nemo buccinam, qua publici utuntur Carlores, siue publice, siue priuatim, siue intra, siue extra urbem inflet, nisi decretam Edicto Regio multam decem Imperialium, uel uiginti florenorum aureorum incurre, poenamque proteruiae dare uelit.

XI.

Gladium, ad inferendam iniuriam, strigere, et sclopetos maiores, minoresque in urbe exonerare, atque displodere, nefas esto. Qui secus fecerit, armis excidet, et multa pecunia, aut carcere punietur: praefracte resistens relegabitur.

XII.

Ignitos globos, quos raquetas uocant, intra, aut prope urbem iaculans, eo in primis tempore, quo ciues oppidani iaculatorum ex more exercitium faciunt, relegatione feriatur.

XIII.

Qui factiones moliri praesumpserit, atque tumultus concitare, quibus pax, et securitas turbatur publica, cum nominis infamia excludatur, uel etiam, pro delicti modo, capitali plectatur poena.

XIV.

Aedificiis publicis, ut Arci, Aedibus Collegiorum, Curiae, uim inferre capitale esto. Pruatorum uero aedes qui uiolauerit, siue lapidatione fenestrarum, siue forium effractione, is poena fractae pacis domesticae, Edicto de Duellis definita, afficitur.

XV.

Ute aedium sacrarum muri sordibus, quas natura excernere iubet, foedentur, sed de- sinata his loca adeantur.

XVI.

Qui feras persecui instituerit, deiicere, aut capere, seuerissimam animaduersiōnem in- curret.

XVII.

Famulos libellos, et mala carmina spargere, dictis petulantibus, amarisque conuictis fauicare aliorum famam, uitium est. Qui fecerit, relegetur, aut grauiores sentiat poenas.

XVIII.

Exagitare nouitios, compotationes exposcere, aut alias quasuis exactiones illicitas in illos usurpare qui ausus fuerit, uel relegetur, uel excludatur.

XIX.

Dimicationes omnes, atque duella uetita sunt. Qui suscepere, is poena capitalis ex Edicto Regio de Duellis irrogabitur.

XX.

Bachanalia, et personatas pompas, in paganorum morem, celebrare, sub relegationis poena uetitum esto.

XXI.

Nemo in Albi lauet, aut natationes instituat. Qui fecerit, poena arbitraria punietur.

XXII.

Ne quis ad ripam Albis, ubi traicitur, sclopetum explodat, uel in loco illo priuilegiato turbas concitet, aut alios uerbis, uel factis laedat. Qui haec ausus fuerit, seuerissime co- cebitur.

XXIII.

Nemo depopulet hortos, agrosque, olera, poma, aut alios fructus amovens, aut arbo- res, harumque ramos, laedens. Qui fecerit, satis graui poena subiicitur.

XXIV.

Nuptiarum solennibus si quis intersit, uerecunde, honeste, et grauiter se gerat, procul omni lasciuia, et petulantia, cui cum alibi, tum in choreis praeceps esse locus potest. Nemo uero cum ad illa, tum ad alia solennia conuiua, quae in Collegio D. Augusti parantur, praeferunt non inuitatus a curatore conuiuii, uel uocatus, accedit: multo minus per uim irrumpat: et ne quidem ad portam, uel cancellos, per quos in conlaue maius Augustae itur, reperiatur. Qui secus fecerit, relegatione, uel alia grauissima poena coerceditur.

XXV.

Excubias uiolare, et nominatim uigilem, ex auctoritate Senatus Academicī constitutum, aggredi, aut male habere, nefas esto. Qui delicti huius reus deprehenditur, carcere duriori, uel iure ciuitatis, et honore, pro eo, ac meritus fuerit, multabatur.

XXVI.

Ne quis ciuem, in ius uocatum, latitantem occultet, uel auxilium delinquenti, et fugienti, praestet. Qui aduersus hanc legem peccat, carcere, aut relegatione, aut alia poena pu- nicietur.

XXVII.

Vestis, et cultus honestus sit, & decens, citra luxuriam, et leuitatem.

XXVIII.

Nullus Electoralis, quod ex Zytho redit, beneficii percipiendi causa, nomen ea, qua pu- blice decretum est, ratione edere detrectet; sin aliter, contumaciae poenam subibit.

XXIX.

Nec quispiam ministros publicos debet defraudet grosso, quem mercedis vice ad

XXX.

A faciendis temere nominibus, quantum potest fieri, sibi sedulo caueant Studiosi: ea uero, quae honeste contraxerint debita, bona fide soluant.

XXXI.

In solvendis debitibus eorum in primis rationem habeant, quae pro uictu debentur: si il- la scilicet necessitate aliqua contracta fuerint. Alias enim singulis septimanis teneantur soluere, quod pro uictu debuerint.

XXXII.

Si supellecitem cuiuspiam creditor arresto detineat, nec debitor intra anni spatium satisfaciat, distrahere eam, et uendere creditori licitum esto.

XXXIII.

Computationes ultra nonam hyberno anni tempore, aestivo ultra decimam ne produ- cantur. Post illud tempus nemini aut praebantur pocula, aut aedes, quas habitat, pate- ant, neque iis, qui potum subministrare, uel commissantes perpeti recusent, ulla uis ad- libeatur. Regū hujus Edicti transgressores Relegationis poena manet.

XXXIV.

Si qui huc ueniunt, qui, per aetatis rationem, nec studiorum ordinem intelligunt, nec se posse regere, illi de Magistro, aut Inspectore, sibi prospiciant. Nimis enim flexibilis illa aetas est, et, naturae communis uitio, semper proclivior in peiora.

XXXV.

Ceterum subinde recordetur quisque, cur huc missus sit: uidelicet ne tempus inertia transigat, sed ut bonarum literarum, doctrinaeque utilis instrumentum sibi comparet. Idcirco in eam rem omnes ingenii, atque industriae neruos serio, ac semper intendat.

XXXVI.

Declamationes, et Disputationes (quarum exercitia omnibus serio commendata uolu- mus) sine consensu cum Rectoris, atque Decani (eius quidem Facultatis, ad quam scri- ptum illud pertinet) tunc Professoris, ad quam argumentum spectat, publice nunquam in- stituantur.

XXXVII.

Sed nec typis publicis committetur quicquam, siue id prosa, siue uersa oratione con- ditum sit, nisi id ante Professor ordinarius, cui propriè competit censuram ferre de illo scripto, probauerit, permiseritque.

XXXVIII.

Si quis de rebus quibuscumque, censiū (uulgo accisa) obnoxii, tributum, censuale intra horas uiginti quatuor non persoluerit, is aut rebus iis excidet, aut pretio earundem multabatur.

XXXIX.

Ad corporis exercitia denique quod attinet, ea honesta sint, et ita comparata, ut nullum nec sanitati detrimentum accedit. Praecipue vero modus in illis adhibendus est, ne ἔργα fiant, quae πάθη debeat esse. Quo circa nullae unquam palestrae siue armorum, siue saltationum, siue aliarum huiusmodi rerum, aut aperiantur, aut frequententur, nisi Magistratus Academicus consenserit, & quendam ueluti ordinem iis prescripserit.

XL.

Nemo neque in foro, neque alibi in plateis, compositis, structisque aceruatim facibus commisetur, neque clamore, aliave nocturna tumultuatione insolentius se gerat.

XL.

Qui Museum conductit, neque anni spatium determinat, is minimum ad semestrale spa- tium, iure ipso conductionis, teneatur: Idem esto judicium de illis, qui a conductionis uinculo se non liberant, sex hebdomadibus ante terminum constitutum.

XL.

Quicunque communis in conuictorio mensae beneficio fruitur, in aedibus Collegiorum Mu- seum habeat, nisi Electorali, quod ex Zytho redit, beneficio per annum unum carere uelit.

FINIS.

*Speculator adstat desuper
Qui nos diebus omnibus
Atque nosq[ue]s prospicit,
Alius prima in vesperam.
Hic testis, hic est arbiter,
Hic intuetur, quicquid est,
Humana quod mens concipit:
Hunc nemo fallit Judicem.*

Juramentum, praestandum iis, qui matriculae Academiae Vitembergen- sis sua dant nomina, inque numerum Studiosorum recipiuntur.

Ego N. N. iuro:

Quod tibi, huius semestris Rectori, et omnibus, qui successuri sunt, Rectoribus, in omnibus re- bus, quibus possum ac debo, quamdiu, discendi causa, in hac Academia uestigatus sum, obedientiam praestare uelim.

Secundo, toto isto tempore, leges, et statuta Academiac, tam ea, quae iam sancta sunt, quam deinceps legitime promulgabuntur, studiose seruabo.

Tertio, conuentibus, qui dicuntur, Nationalibus, nomen meum non dabo, quin aduersabor: et, si quid de illis compertum habeam, Rectori Academiac protinus significabo. Si aliter faciam, et repugnabo, periuiri me reum fatebor.

Quarto, si qua iniuria affectus fuero, neque ipse, neque per alium quemcunque, ulciscar me ipsum, sed Rectoris auxilium implorabo, et iuste persequari meum.

Quinto, ex arresto, si quod Rector mihi denunciauerit, neque ipse discedam, neque res meas amovebo.

Sexto, si quod debitum contraxero, ipso iure, hoc est, citra denunciationem, a Magistratu Aca- demico factam, arresti uinculo tenebor, donec soluero, aut creditori meo satisfecero.

Septimo, si contingat, ut propter aliquod delictum meum (quod auerat DEUS!) vel relegatio- nis, vel exclusionis poena afficiar, constituto die ex urbe discedam.

ITA ME DEUS ADIUVET!

